

สถานการณ์หอมแดง

หอมแดง (*Allium ascalonicum* L.) เป็นพืชเศรษฐกิจที่สำคัญอีกชนิดหนึ่งของประเทศไทยและเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ในประเทศไทยหอมแดงเป็นพืชที่ปลูกหลังฤดูการทำนา แหล่งที่พบการปลูกมากที่สุดคือ จ.ศรีสะเกษ รองลงมาได้แก่ จ.เชียงใหม่ ลำพูน พะเยา อุดรดิตถ์ เพชรบูรณ์

พันธุ์หอมแดงที่เกษตรกรนิยมปลูก มีดังนี้

๑.หอมแดงพันธุ์พื้นเมืองภาคเหนือ ทางภาคเหนือเรียกว่า หอมบัว เป็นหอมแดงที่มีเปลือกนอกสีเหลืองปนส้ม ขนาดหัวปานกลาง ลักษณะกลมรี ใน ๑ หัวแยกได้ ๒-๓ กลีบ กลิ่นไม่ฉุนจัด รสหวาน ระหว่างการเจริญเติบโตไม่มีดอกและเมล็ด เมื่อปลูก ๑ หัว จะแตกกอให้หัวประมาณ ๕-๘ หัว อายุเมื่อหัวแก่เต็มที่ในฤดูหนาว ๙๐ วัน และฤดูฝน ๔๕ วัน ผลผลิตที่ได้ประมาณ ๒๐๐๐-๓๐๐๐ กิโลกรัม/ไร่ คุณภาพในการเก็บรักษาไม่ค่อยดี เพราะมีเปอร์เซ็นต์แห้งผ่อ และเน่าเสียหายมาก ถึง ๖๐%

๒. หอมแดงพันธุ์บางช้าง หรือหอมแดงศรีสะเกษ เป็นหอมแดง ที่มีเปลือกนอกสีม่วงปนแดง เปลือกหนาและเหนียว ขนาดหัวใหญ่สม่ำเสมอ หัวมีลักษณะกลมใน ๑ หัว มี ๑-๒ กลีบ กลิ่นฉุนจัด มีรสหวาน ระหว่างการเจริญเติบโต จะสร้างดอกและเมล็ดมาก ซึ่งจะต้องหมั่นตรวจดูและเด็ดทิ้งให้หมด มิฉะนั้นจะทำให้ได้ขนาดหัวเล็ก และจำนวนหัวน้อย โดยทั่วไปเมื่อปลูก ๑ หัวจะแตกกอให้หัวประมาณ ๘-๑๐ หัว การแตกกอและลงหัวช้ากว่าหอมบัวเล็กน้อย มีอายุเมื่อหัวแก่เต็มที่ให้ฤดูหนาว ๑๐๐ วันขึ้นไป และฤดูฝน ๔๕ วัน ให้ผลผลิตแตกต่างกันไปตามฤดูปลูกและการดูแลรักษาได้ประมาณ ๑๐๐๐-๕๐๐๐ กิโลกรัม/ไร่ คุณภาพในการเก็บรักษาดีกว่าหอมบัว

ตารางที่ ๑ ผลผลิตหอมแดงแยกตามจังหวัด ปี ๒๕๖๒

จังหวัด	ผลผลิต (ตัน)	สัดส่วน (%)	เนื้อที่เก็บเกี่ยว (ไร่)	ผลผลิตต่อเนื้อที่เก็บเกี่ยว (กก.)
ศรีสะเกษ	๕๘,๗๓๖	๔๐	๑๙,๑๘๑	๓,๐๖๒.๒๐
เชียงใหม่	๓๖,๑๑๐	๒๕	๑๔,๑๗๐	๒,๕๔๘.๓๔
ลำพูน	๑๒,๘๕๕	๙	๕,๙๙๗	๒,๑๔๓.๕๗
พะเยา	๑๐,๘๙๗	๗	๙,๐๑๙	๑,๒๐๘.๒๓
อุดรดิตถ์	๗,๗๓๘	๕	๓,๒๗๐	๒,๓๖๖.๓๖
เพชรบูรณ์	๕,๙๗๘	๔	๓,๐๘๘	๑,๙๓๕.๘๘
ยโสธร	๓,๒๙๑	๒	๙๙๑	๓,๓๒๐.๘๙
ชัยภูมิ	๒,๖๔๙	๒	๑,๒๗๗	๒,๐๗๔.๓๙
ตาก	๑,๘๙๒	๑	๘๘๘	๒,๑๓๐.๖๓

เผยแพร่เมื่อ เดือนเมษายน ๒๕๖๓

แม่ฮ่องสอน	๑,๘๖๗	๑	๙๘๘	๑,๘๘๙.๖๘
อุบลราชธานี	๑,๘๖๓	๑	๖๕๘	๒,๘๓๑.๓๑
ลำปาง	๘๖๗	๑	๗๖๙	๑,๑๒๗.๔๔
บุรีรัมย์	๘๕๐	๑	๔๑๓	๒,๐๕๘.๑๑
เชียงราย	๘๑๐	๑	๕๔๓	๑,๔๙๑.๗๑
น่าน	๒๓๐	๐	๑๘๙	๑,๒๑๖.๙๓
สุรินทร์	๑๖๔	๐	๗๘	๒,๑๐๒.๕๖
สุโขทัย	๑๔๙	๐	๖๗	๒,๒๒๓.๘๘
แพร่	๔๓	๐	๕๓	๘๑๑.๓๒

ที่มา: สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร, ๒๕๖๒

ตารางที่ ๒ ตารางการผลิตหอมแดง ปี ๒๕๖๒

ภาค	เนื้อที่เพาะปลูก (ไร่)	เนื้อที่เก็บเกี่ยว (ไร่)	ผลผลิต (ตัน)	ผลผลิต/เนื้อที่เก็บเกี่ยว (กก.)
ข้อมูลรวมทั้งประเทศ	๖๔,๒๑๖	๖๑,๖๓๙	๑๔๖,๙๘๙	๒,๓๘๔.๖๘
ภาคเหนือ	๓๙,๔๔๓	๓๙,๐๔๑	๗๙,๔๓๖	๒,๐๓๔.๖๘
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	๒๔,๗๗๓	๒๒,๕๙๘	๖๗,๕๕๓	๒,๙๘๙.๓

ที่มา: สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร, ๒๕๖๒

สถานการณ์การนำเข้าและส่งออก

สำหรับสภาพการตลาดปัจจุบันมีแนวโน้มการแข่งขันที่สูงและรุนแรงขึ้นตลาดส่งออกที่สำคัญ ได้แก่ มาเลเซีย และอินโดนีเซีย และสิงคโปร์ ส่วนประเทศที่เป็นคู่แข่งสำคัญ คือ ฟิลิปปินส์ และเวียดนาม

ตารางที่ ๓ การนำเข้าและส่งออกหอมแดง ปี ๒๕๖๒

การนำเข้า	ปี ๒๕๕๙	ปี ๒๕๖๐	ปี ๒๕๖๑	ปี ๒๕๖๒ (ม.ค.-มี.ค.)
ปริมาณการนำเข้า (ตัน)	๓,๒๖๓	๓,๕๒๖	๔,๕๖๗	๑๓๙
มูลค่านำเข้า (ล้านบาท)	๓๗.๕๓	๑๑๕.๐๔	๑๕๘.๘๒	๑.๒๙
ปริมาณการส่งออก (ตัน)	๕,๙๑๗	๑๐,๑๖๘	๑๓,๕๑๗	๓,๘๙๗
มูลค่าส่งออก (ล้านบาท)	๑๑๖.๔๙	๒๒๕.๒๗	๒๔๙.๓๐	๘๖.๐๘

ที่มา: สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร, ๒๕๖๒

การจัดการการผลิต

หอมแดงสามารถปลูกโดยใช้หัวพันธุ์หรือเมล็ดพันธุ์ เกษตรกรส่วนใหญ่ปลูกหอมแดงโดยใช้หัวพันธุ์ ซึ่งหัวพันธุ์มีราคาแพงและคุณภาพยังไม่ดีพอ อาจมีเชื้อที่เป็นสาเหตุของโรคติดมากับหัวพันธุ์ การปลูกหอมแดงด้วยเมล็ดนั้นจึงเป็นอีกทางเลือกหนึ่งของเกษตรกร ซึ่งเป็นวิธีที่สามารถลดต้นทุนการผลิตได้ โดยในพื้นที่ ๑ ไร่ ใช้เมล็ดพันธุ์ ๕๐๐-๗๐๐ กรัม และผลผลิตที่ได้จะให้ผลผลิตสูงและขนาดหัวใหญ่สม่ำเสมอ ซึ่งปัจจุบันเมล็ดพันธุ์หอมแดงมีปริมาณไม่เพียงพอต่อความต้องการของเกษตรกร

๑. การเตรียมดิน

- เก็บเศษซากหอมแดงออกจากพื้นที่ปลูกเผาทำลาย

- ใถตากดิน ๒-๓ ครั้ง เพื่อลดประชากรเชื้อรา ใส่ปูนโดโลไมต์ตามค่าวิเคราะห์ดิน

๒. การเตรียมหัวพันธุ์

- แช่วหัวพันธุ์หอมแดงด้วยเชื้อไตรโคเดอร์มาสด อัตรา ๑ กก./น้ำ ๒๐๐ ลิตร นาน ๓๐ นาที ก่อนปลูก

๓. การปลูก

- ปลูกหอมแดง ระยะ ๑๖ x ๑๖ เซนติเมตร

๔. การป้องกัน

- กำจัดวัชพืช
- ฉีดพ่นสารคุมวัชพืชก่อนงอก ในกลุ่มออกซีฟลูออร์เซน สารคุมวัชพืชก่อนงอก (อะลาคลอร์+ฟลูมิโอซาซิน)
- คลุมฟางหลังปลูก

๕. การใส่ปุ๋ย

- หลังปลูก ๑๕ วัน ใส่ปุ๋ยเคมีสูตร ๑๕-๑๕-๑๕ อัตรา ๕๐ กก./ไร่ โดยวิธีหว่านให้ทั่วแปลง
- หลังจากนั้น ๑๕ วัน ใส่ปุ๋ยเคมีสูตร ๑๕-๑๕-๑๕ อัตรา ๒๕ กก./ไร่ โดยวิธีหว่านให้ทั่วแปลง
- หลังปลูก ๓๐ วัน ใส่ปุ๋ยเคมีสูตร ๑๓ - ๑๓ - ๒๑ อัตรา ๒๕ กก./ไร่ และสูตร ๐ - ๑๐ - ๓๐ อัตรา ๒๕ กก./ไร่

โรคและแมลง

โรคหอมเลื้อย อาการของโรคพบได้ที่ ใบ กาบใบ คอ หรือส่วนหัว เริ่มแรกพบจุดดำน้ำขนาดเล็กสีเขียวหม่น และขยายใหญ่เป็นรูปกลมหรือรี เนื้อแผลยุบลงเล็กน้อยบนแผลมีหยดของเหลวสีชมพูอมส้ม เมื่อแห้งจะเห็นตุ่มเล็กๆสีน้ำตาลดำเรียงเป็นวงรีซ้อนกันหลายชั้น ใบพืชจะไม่ตั้งตรงจะเอนล้ม ทำให้ดูเหมือนเลื้อย ใบปิด โค้งงอ หัวลีบยาว เลื้อยไม่ลงหัว ทำให้ต้นหอมเน่าเสียหายในแปลงปลูก เก็บเกี่ยวไม่ได้ หรือไปเน่าเสียในช่วงเก็บรักษา

หนอนกระทู้ การระบาดทำลายใบ หอมแดงเมื่อมองจากระยะไกลใบมีสีขาว หนอนกระทู้วัยเล็กจะเจาะเข้าไปอาศัยในใบหอม และกัดกินเนื้อเยื่อใบหอมทำให้มองเห็นในระยะไกลพบว่า มีใบสีขาว และกัดกินจนลงไปถึงหัวหอมทำให้ไม่สามารถเก็บผลผลิตได้

การป้องกันกำจัดศัตรูพืช

โรคหอมเลื้อย

๑. แช่วหัวพันธุ์หอมแดงที่ตัดแต่งใบและดอกออก ด้วยเชื้อไตรโคเดอร์มา อัตรา ๑ กิโลกรัมต่อน้ำ ๒๐๐ ลิตร
๒. ฉีดพ่นเชื้อไตรโคเดอร์มา อัตรา ๑ กก.ต่อน้ำ ๒๐๐ ลิตร ในช่วงเวลายืน สัปดาห์ละ ๒ ครั้ง เพื่อป้องกันการเกิดโรค

๓. หมั่นตรวจแปลงสม่ำเสมอ หากพบโรคให้รีบถอนทิ้งและเผาทำลาย ฉีดพ่นสารเคมีป้องกันกำจัดเชื้อรา เช่น โพรคลอราซ ๕๐% ดับเบิ้ลยูพี อัตรา ๒๐ กรัมต่อน้ำ ๒๐ ลิตร (ไม่ควรฉีดติดต่อกันเกิน ๔ ครั้ง) ฉีดพ่นสลับกับสารแมนโคเซป ๘๐% ดับเบิ้ลยูพี อัตรา ๔๐-๕๐ กรัมต่อน้ำ ๒๐ ลิตร

หนอนกระทู้

๑. ไถพรวนดินตากแดด เพื่อกำจัดด้กั้หนอนกระทู้หอมที่อยู่ในดิน
๒. เก็บกลุ่มไข่และหนอนทำลายช่วยลดการระบาด
๓. ใช้โรงเรือนตาข่ายไนล่อน หรือปลูกผักกางมุ้ง โดยการปลูกผักในโรงเรือนที่คลุมด้วยตาข่ายไนล่อนขนาด ๑๖ ช่องต่อตารางนิ้ว (mesh) สามารถป้องกันการเข้าทำลายของหนอนกระทู้หอมได้ ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์
๔. ในระยะหนอนขนาดเล็กและมีการระบาดน้อย พ่นด้วยเชื้อแบคทีเรียบาซิลลัส ทูริงเยนซิส *Bacillus thuringiensis* (Bt) อัตรา ๖๐-๘๐ กรัมต่อน้ำ ๒๐ ลิตร หรือ เชื้อไวรัสนิวเคลียร์โพลีโพรทอส (NPV) หนอนกระทู้หอม อัตรา ๓๐ มิลลิลิตรต่อน้ำ ๒๐ ลิตร
๕. พ่นสารฆ่าแมลงกลุ่มยับยั้งการลอกคราบ เช่น คลอร์ฟลูอาซอรอน ๕% อีซี อัตรา ๒๐-๔๐ มิลลิลิตรต่อน้ำ ๒๐ ลิตร หรือ ลูเฟนนูรอน ๕% อีซี อัตรา ๒๐-๓๐ มิลลิลิตรต่อน้ำ ๒๐ ลิตร
๖. หากพบกลุ่มไข่เฉลี่ย ๐.๕ กลุ่มตอกอ พ่นด้วยสารคลอพินาเพอร์ ๑๐% เอสซี อัตรา ๓๐-๔๐ มิลลิลิตรต่อน้ำ ๒๐ ลิตร หรือ อินดอกซาคาร์บ ๑๕% อีซี อัตรา ๑๕-๓๐ มิลลิลิตรต่อน้ำ ๒๐ ลิตร

คุณภาพของหอมแดง

หอมแดงต้องมีความแก่ได้ที่ เหมาะสมกับพันธุ์และพื้นที่ปลูก ต้องได้รับการเก็บเกี่ยว การจัดการหลังการเก็บเกี่ยว การบรรจุและการขนส่งอย่างระมัดระวัง เพื่อให้อยู่ในสภาพที่ยอมรับได้เมื่อถึงปลายทาง หอมแดงทุกชั้นคุณภาพ ต้องมีคุณภาพดังต่อไปนี้เว้นแต่จะมีข้อกำหนดเฉพาะของแต่ละชั้นและเกณฑ์ความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับได้ตามที่ระบุไว้

- (๑) เปนหอมแดงทั้งหัว
- (๒) มีสภาพสมบูรณ์เนื้อแน่น
- (๓) สะอาด และปราศจากสิ่งแปลกปลอมที่มองเห็นได้
- (๔) ไม่นาเสีย หรอเสียหาย ซึ่งทำให้ไม่เหมาะสมต่อการบริโภค
- (๕) ไม่มีศัตรูพืชที่มีผลกระทบต่อลักษณะทั่วไปของผลผลิต
- (๖) ไม่มีความเสียหายของผลผลิตเนื่องจากศัตรูพืช
- (๗) ไม่มีความเสียหายอันเนื่องมาจากอุณหภูมิสูง และ/หรือ อุณหภูมิต่ำ
- (๘) ไม่มีความชื้นที่ผิดปกติจากภายนอก ยกเว้นหยดน้ำที่เกิดหลังจากการนำออกจากห้องเย็น

(๙) ไม่มีกลิ่นแปลกปลอม และ/หรือ รสชาติที่ผิดปกติ

(๑๐) ไม่แตกยอด และ/หรือ ไม่แตกรากใหม่

(สำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ, ๒๕๕๑)

งานวิจัยที่ดำเนินการของกรมวิชาการเกษตร

โครงการวิจัย การจำแนกพันธุ์หอมแดงและหอมแดงลูกผสม ปี ๒๕๕๔-๒๕๕๖ (สถาบันวิจัยพืชสวน)

ผลการดำเนินการ

- การจำแนกความแตกต่างของหอมแดงตามระบบของ IPGRI จำแนกตามลักษณะหัวได้ ๒ กลุ่ม คือ กลุ่มมีลักษณะหัวกลม หรือกลมรี แตกกอน้อย เมื่อผ่าหัวตามแนว ขวาง ลักษณะเนื้อแบ่งออกเป็นวง ๒ ใจ ขึ้นไป และกลุ่มลักษณะหัวกลม แตกกอน้อย เมื่อผ่าหัวตามแนว ขวาง ลักษณะเนื้อมีใจอยู่ที่แกนกลางคล้ายหอมใหญ่ ๑ ใจ

- จากการศึกษาองค์ประกอบทางเคมีของหอมแดงจากแหล่งปลูกต่างๆ พบสารที่แตกต่างกัน มีปริมาณสารแตกต่างกัน ผลการวิเคราะห์ ปริมาณสารอาหารและแร่ธาตุในตัวอย่างหอมแดง พบว่าหอมแดงจากแหล่งที่ต่างกัน มีปริมาณสารอาหาร และแร่ธาตุแตกต่างกัน ได้ศึกษาสายพันธุ์ดีเอ็นเอของหอมแดงจากแหล่งปลูกต่างๆ

การพัฒนาเทคโนโลยีการผลิตหอมแดงคุณภาพในพื้นที่จังหวัดศรีสะเกษ ปี ๒๕๕๔-๒๕๕๗

(สำนักวิจัยและพัฒนาการเกษตรเขตที่ ๔ อุบลราชธานี)

ผลการดำเนินการ

การป้องกันกำจัดโรคหอมเลื้อยในหอมแดงที่เกิดจาก เชื้อรา *Colletotrichum gloeosporioides* (Penz.) Sacc ตามคำแนะนำด้วยการทำลายต้นพืชที่เป็นโรคด้วยการถอนไปเผาทิ้งและใช้เชื้อไตรโคเดอร์มาและสารเคมีตามคำแนะนำ โดยใช้สารเคมี แมนโคเซปดิทพอสลับกับ โปรคลอราซ (กรมวิชาการเกษตร, ๒๕๕๒) ทำให้ลดการระบาดของโรคได้ ผลการตรวจวินิจฉัยเชื้อสาเหตุโรคหอมเลื้อย ในหัวพันธุ์หอมแดง และในหอมปีตรวงไม่พบเชื้อสาเหตุโรคหอมเลื้อย การใช้เชื้อราไตรโคเดอร์มาและสารเคมีตามคำแนะนำ ทำให้การเจริญของเชื้อราไตรโคเดอร์มาเข้าสู่ภายในเส้นใยของเอราไรโซคโทเนีย ทำให้เส้นใยสูญเสียความมีชีวิตการทำลายในลักษณะปรสิตของเชื้อสาเหตุโรคจำพวก *Colletotrichum* (จิระเดช และวรรณวิไล ,๒๕๕๖)

เกษตรกรควรผลิตพันธุ์หอมแดงใช้เองหรือนำมาจากแหล่งผลิตหัวพันธุ์ที่มีการควบคุมโรคเพื่อป้องกันโรคที่ติดมากับหัวพันธุ์

โครงการวิจัย การพัฒนาเทคโนโลยีการผลิตหอมแดงคุณภาพในภาคเหนือตอนล่างและภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ปี ๒๕๕๕

เผยแพร่เมื่อ เดือนเมษายน ๒๕๖๓

(สำนักวิจัยและพัฒนาการเกษตรเขตที่ ๔ อุบลราชธานี)

ผลการดำเนินการ

นำเทคโนโลยีการผลิตที่พัฒนาขึ้นโดยกรมวิชาการเกษตร (GAP) มาทดสอบในแปลงเกษตรกรเพื่อเพิ่มผลผลิตต่อหน่วยพื้นที่ เริ่มตั้งแต่การผลิตหัวพันธุ์สะอาดใช้เอง การจัดการดินและปุ๋ย การใส่ปุ๋ยร่วมกับปุ๋ยอินทรีย์ และเชื้อจุลินทรีย์ที่มีประโยชน์ รวมทั้งใช้วิธีการป้องกันกำจัดศัตรูพืชโดยวิธีผสมผสาน เพื่อให้ได้เทคโนโลยีการผลิตหัวพันธุ์สะอาด

เทคโนโลยีการผลิตหอมแดงเพื่อลดต้นทุนการผลิตและเพิ่มคุณภาพผลผลิต ปี ๒๕๖๐-๒๕๖๑

(ศูนย์วิจัยพืชสวนศรีสะเกษ สถาบันวิจัยพืชสวน)

ผลการดำเนินการ

จากการจัดทำแปลงต้นแบบเทคโนโลยีการผลิตหอมแดงคุณภาพของกรมวิชาการเกษตร ในแปลงเกษตรกรผู้ปลูกหอมแดง จังหวัดศรีสะเกษ การผลิตหอมแดงด้วยเมล็ดจะให้ผลตอบแทนสูงกว่าการผลิตหอมแดงด้วยหัวพันธุ์

การศึกษาคุณสมบัติคุณสมบัติทางเคมีและฟิสิกส์ของหอมแดงหลังการแปรรูปโดยการอบแห้ง วิธีการแปรรูปที่ดีที่สุดคือโดยการอบแห้ง วิธีการเตรียมหัวหอมด้วยการแช่ในสารละลายซึ่งประกอบด้วย กรดซิตริก แคลเซียมคลอไรด์เป็นเวลาอย่างน้อย ๒๐ นาทีและดำเนินการอบแห้งด้วยตู้อบลมร้อนที่อุณหภูมิ ๘๐ องศาเซลเซียส เป็นเวลา ๑.๕ ชั่วโมงแต่ต้องพิจารณาถึงจำนวนและปริมาณหอมแดงที่อบในแต่ละครั้ง

โครงการวิจัย การปรับปรุงพันธุ์หอมแดง ปี ๒๕๕๘-๒๕๖๓

(ศูนย์วิจัยพืชสวนศรีสะเกษ สถาบันวิจัยพืชสวน)

ผลผลิต (output) ของโครงการฯ

- ได้หอมแดงสายพันธุ์ใหม่ที่มีผลผลิต และคุณภาพดี สามารถเก็บรักษาไว้ได้นาน

แนวโน้มสถานการณ์การผลิต

สถานการณ์ราคาหอมแดงในปี ๒๕๖๓ นี้ถือว่าสร้างรายได้ให้กับเกษตรกรเป็นอย่างมากถ้าเทียบกับปีที่ผ่านมา ซึ่งคาดว่าเกษตรกรอาจจะเพิ่มพื้นที่เพาะปลูกมากขึ้นในรอบการผลิตถัดไป เนื่องจากราคาสูงขึ้น และเป็นที่ต้องการของตลาด

สถานการณ์หอมแดงในพื้นที่จังหวัดศรีสะเกษ ซึ่งเป็นแหล่งผลิตสำคัญของประเทศ การผลิตหอมแดง ปี ๒๕๖๓ คาดว่า มีเนื้อที่เพาะปลูก ๑๔,๘๑๗ ไร่ ลดลงจากปีที่แล้ว ๗,๙๗๙ ไร่ (ลดลงร้อยละ ๓๕) เนื่องจากปี ๒๕๖๒ ที่ผ่านมามีหอมแดงได้รับผลกระทบจากสภาพ

อากาศแปรปรวน อากาศร้อนจัด ความชื้นในอากาศ มีน้อย หอมแดงจึงมีลักษณะหัวเล็ก แคระแกรน และยังเกิดปัญหาหนอนกระทู้ระบาด จึงส่งผลให้เกษตรกรลดพื้นที่เพาะปลูก อย่างไรก็ตามถึงแม้เนื้อที่เพาะปลูกลดลงแต่ผลผลิตรวมเพิ่มขึ้นอยู่ที่ ๔๕,๖๖๕ ตัน เพิ่มขึ้นจากปีที่แล้ว ๒,๘๗๒ ตัน (เพิ่มขึ้นร้อยละ ๗) และผลผลิตต่อเนื้อที่เก็บเกี่ยว ๓,๐๘๒ กก./ไร่ เพิ่มขึ้นจากปีที่แล้ว ๑,๒๐๕ กก./ไร่ (เพิ่มขึ้นร้อยละ ๖๔) ทั้งนี้เนื่องจากสภาพอากาศเย็น ความชื้นในอากาศสูง เหมาะสำหรับการเจริญเติบโต และไม่มีโรคแมลงรบกวน โดยผลผลิตหอมแดงจะออกสู่ตลาดมากที่สุดในช่วงเดือน ธันวาคม ๒๕๖๒ - มกราคม ๒๕๖๓

หอมแดงในพื้นที่จังหวัดเพชรบูรณ์ ซึ่งเป็นแหล่งผลิตสำคัญของภาคเหนือตอนล่าง โดยผลพยากรณ์การผลิตหอมแดง ปี ๒๕๖๓ หรือปีเพาะปลูก ๒๕๖๒/๖๓ (ข้อมูลพยากรณ์ ณ เดือนธันวาคม ๒๕๖๒) คาดว่ามีเนื้อที่เพาะปลูก ๓,๐๕๘ ไร่ เพิ่มขึ้นจากปีที่แล้วที่มีจำนวน ๒,๘๘๖ ไร่ (เพิ่มขึ้น ๑๖๒ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๖) ผลผลิตรวมเพิ่มขึ้นอยู่ที่ ๕,๘๘๔ ตัน เพิ่มขึ้นจากปีที่แล้วที่มีจำนวน ๕,๔๖๓ ตัน (เพิ่มขึ้น ๔๒๑ ตัน คิดเป็นร้อยละ ๘) และ ผลผลิตต่อเนื้อที่เก็บเกี่ยว ๑,๙๔๒ กก./ไร่ เพิ่มขึ้นจากปีที่แล้วที่มีจำนวน ๑,๙๐๓ กก./ไร่ (เพิ่มขึ้น ๓๙ กก./ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๒)

ต้นทุนการผลิตหอมแดงเฉลี่ยอยู่ที่ ๑๓.๓๖ บาท/กก. อายุการเก็บเกี่ยว ๘๕ - ๙๐ วัน โดยผลผลิตหอมแดงเริ่มออกสู่ตลาดตั้งแต่เดือนมกราคมจนถึงกุมภาพันธ์ ๒๕๖๓ ซึ่งจะออกสู่ตลาดมากที่สุดในช่วงเดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๖๓ ส่วนราคาที่เกษตรกรขายได้ยังคงมีทิศทางดี โดยราคาสูงขึ้นจากปีที่ผ่านมา (ราคา ณ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓) หอมแดงสด ที่ยังไม่มีการตาก ราคาเฉลี่ยอยู่ที่ ๑๒ บาท/กก. หอมปิ้ง ซึ่งเป็นหอมแดงที่เก็บเกี่ยวและแขวนตากในโรงเก็บ ราคาเฉลี่ยอยู่ที่ ๑๙ - ๒๒ บาท/กก.

เกษตรกรสามารถเก็บผลผลิตไว้และแขวนตากในโรงเรือนเพื่อขายเป็นหอมปิ้ง ซึ่งจะได้ราคาสูงกว่าการเก็บเกี่ยวแล้วขายสด ส่วนด้านการซื้อขายหอมแดง จะมีพ่อค้าในท้องถิ่น พ่อค้ารายย่อย พ่อค้าจากต่างจังหวัด เข้ามารับซื้อหอมแดงสดจากเกษตรกร แล้วนำไปแขวนตากในโรงเรือน ส่วนพ่อค้ารายใหญ่จะรับซื้อหอมแดง เพื่อส่งให้ลูกค้าทั้งในและต่างประเทศ เช่น อินโดนีเซีย มาเลเซีย เป็นต้น (สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร, ๒๕๖๒)